

Vážený pan
Mgr. René Zavoral
generální ředitel
ČESKÝ ROZHLAS
Vinohradská 12
120 99 Praha 2
E: rene.zavoral@rozhlas.cz

Praha, 16. prosince 2018

Vážený pane řediteli, vážený pane kolego,

s neskrývanými rozpaky sleduji situaci kolem rozhlasové stanice Vltava. Namísto očekávané diskuze nad obsahovým směřováním této stanice je předváděna pochybná přehlídka mocenských technik a rétorických obrátů: údajný pokles sledovanosti, posudky suspektních odborníků, vyslovování nedůvěry až po náhlý přesun jednání Rady Českého rozhlasu do Hradce Králové.

Vltavu poslouchám často v autě mezi Prahou a Berlínem. Změna jejího programového ladění v polovině roku byla zjevná a jednoznačně k lepšímu. Vltava se náhle proměnila v živou stanici reflektující i aktuální témata současné společnosti, stala se sociálně kritickou a maximálně otevřenou vůči tak komplexnímu biotopu, jakým je kultura.

Vltava Petra Fischera dokáže informovat, vzdělávat i bavit, dokáže provokovat a motivovat svobodné kritické myšlení. A to rozhodně není málo! Víím o čem hovořím, neboť se o podobně hlubokou obsahovou změnu snažím již celé čtyři roky v pražské Národní galerii. A dnes bych si netroufnul tvrdit nic jiného, než to, že po této době jsme na začátku (možná správné) dlouhé cesty. Vše potřebuje svůj čas a ten se rozhodně neměří na měsíce!

Vltava byla vždycky určena intelektuálně náročnějšímu publiku, tedy nikdy statisícům posluchačů. Kvalita veřejné služby se neměří pouze statistickými metodami. Počet posluchačů nebo návštěvníků přece ještě zdaleka neprozrazuje, zda daný program byl dobře profesionálně připravený a trefil se svým sdělením do černého. Známe bohužel řadu příkladů, kdy platil přesný opak: čím větší blbost, tím větší byl zájem lidí. A povinností našich institucí je uspokojování co možná nejširšího spektra společnosti, takže i onoho náročnějšího. Stejně jako vy máte mainstreamové stanice nabízející masovou zábavu, máme i my pro širší veřejnost výstavy představující klasičtější témata umělecké scény. Stejně jako si Národní galerie musí pěstovat názorovou pluralitu, je to nezbytné i pro Český rozhlas.

A bez Petra Fischera budete mnohem chudší, protože ztratíte hlas kritického a svobodomyšlného ducha se širokým intelektuálním horizontem a tolik potřebnou

empatií k aktuálnímu dění. Takto vzdělaných profesionálů na české mediální scéně není mnoho, to ale víte sám nejlépe. A pokud Vám některé (jeho) názory mohou připadat polemické, či s nimi dokonce nesouhlasíte, na což máte samozřejmě jako občan plné právo, nesmí to ještě znamenat, že se jejich nositelů jako ředitelé prostě zbavíme. Naše instituce nám byly svěřeny, my je nevlastníme, ani neřídíme jako vlastní firmy. Obávám se však, že současným přístupem opírajícím se namísto dialogu o administrativní svrchovanost ředitelského postu ztrácíte to nejcennější, totiž naši důvěru, důvěru posluchačů v nezávislost a objektivitu Českého rozhlasu jako média veřejné služby.

A to je obrovsky riskantní hra za situace, kdy ve vedení poslanecké sněmovny sedí komunisté s neonacisty, jejichž programem je vystoupení z evropských struktur, kdy zažíváme relativizaci principů liberální demokracie, k níž jsme se po roce 1989 tak hrdě přihlásili, kdy mediální prostor obsazují lživé portály zaštiťující se tzv. „pravou žurnalistikou“ a ruské a čínské rozvědky u nás mají Eldorádo. A to vše naší demokratické tradici navzdory.

Právě v této době si my všichni musíme uvědomit, že svobodné myšlení, vzdělávání, kreativita, tedy kultura v nejširším smyslu nejsou jen luxusem, na který se nedostává času a prostředků, protože máme důležitější věci na práci, ale právě naopak: jsou něčím, co lidi spojuje, co je povzbuzuje, pomáhá jim překonávat obtíže, otevírat nové příležitosti a obzory. Musí nám tedy jít o to, aby všichni, kdo mají zájem, mohli rozvíjet své speciální talenty, spontánní kreativitu, svobodu volně myslet, vytvářet kulturní a intelektuální hodnoty a statky. Je povinností moderní společnosti umožnit svým členům, aby nejen pracovali pro společný profit, ale též rozvíjeli svou neopakovatelnou osobnost a jedinečnost. A k tomu jistě nová Vltava přispívá měrou vrchovatou.

Vážený pane kolego, žádám Vás, abyste svým rozhodnutím umožnil zachování ambiciózního kulturního projektu, který pro stanici Vltava se svým týmem připravil Petr Fischer. Zpravidla totiž bývá jednodušší přiznat si chybu, než se opevňovat v přesvědčení, že se žádná nestala. Česká kultura poctivá a upřímná rozhodnutí jistě dokáže ocenit.

Srdečně zdravím,

Jiří Fajt
generální ředitel Národní galerie Praha